

Teza: zwrot akt sprawy sądowi I instancji celem uzupełnienia uzasadnienia na podstawie art. 449a § 1 k.p.k.

Prawidłowo sporządzone uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać dokonane przez sąd ustalenia faktyczne, w przejrzysty i zwięzły sposób, a także rozważania co do wiarygodności i oceny dowodów, wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia, czego w uzasadnieniu orzeczenia zabrakło. Uzasadniało to zwrot akt sprawy sądowi I instancji, celem uzupełnienia uzasadnienia.

WO-62/21

POSTANOWIENIE

z dnia 6 lipca 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Tomasz Jankowski,

SWSD Sławomir Ciupa – sprawozdawca

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Anna Kończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2021 r. sprawy radcy prawnego M. P. obwinionej z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. art. 6, art. 31, art. 32 pkt 4, art. 33 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego)

postanawia na podstawie art. 449a § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2 ustawy o radcach prawnych:

I.

zwrócić akta sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. celem uzupełniania uzasadnienia orzeczenia z 9 września 2021 r., sygn. akt OSD-59/20,

II.

uzupełnione uzasadnienie winno zabierać:

- wskazanie dokonanych w sprawie przez Sąd dyscyplinarny I instancji ustaleń faktycznych z jednoczesnym podaniem dowodów, na podstawie których sąd dokonał ustaleń poszczególnych faktów oraz dowodów, a także przyczyny odmowy dopuszczenia dowodów na rozprawie w dniu 9 września 2020 r.,

- przedstawienie oceny wiarygodności ujawnionych i przeprowadzonych na rozprawie w dniu 9 września 2020 r. dowodów wraz ze wskazaniem rzeczowych argumentów, które za tym przemawiają, a także powodów odrzucenia dowodów przeciwnych,

- wyjaśnienie dlaczego uznał za zasadne naruszenie przez obwinioną art. 6, art. 31, art. 32 pkt 4, art. 33 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wraz omówieniem ich wykładni i zastosowania jako podstawy prawnej w sprawie oraz wskazaniem

argumentów, które za tym przemawiają i odniesienie się do wyjaśnień i argumentacji obwinionej zawartej w jej pismach z 14 lipca 2020 r. i 24 sierpnia 2020 r.

UZASADNIENIE

Uzasadnienie orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego I instancji z 9 września 2020 r. ogranicza się do przytoczenia opisu czynu zarzucanego i przypisanego obwinionej; lakonicznego stwierdzenia, że analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że obwiniona dopuściła się naruszenia art. 6, art. 31 ust. 2, art. 32 pkt 4 i art. 33 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej "KERP") ze skrótowym omówieniem treści tych postanowień; stwierdzenie, że nie ma wątpliwości, iż czyn zarzucany obwinionej narusza ww. postanowienia. Nie odpowiada to zaś wymogom art. 424 § 1 k.p.k.

Prawidłowo sporządzone uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać dokonane w przejrzysty i zwięzły sposób przez sąd ustalenia faktyczne, rozważania co do wiarygodności i oceny dowodów, a także wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia, czego w uzasadnieniu orzeczenia zabrakło.

Wprawdzie podnoszony przez obwinioną zarzut naruszenia art. 424 § 1 k.p.k. nie ma wpływu na treść orzeczenia i jako taki nie może prowadzić samodzielnej podstawy zarzutu, to jednak wady uzasadnienia mogą utrudniać obwinionej korzystanie z prawa do odwołania, a sądowi odwoławczemu kontrolę instancyjną zaskarżonego orzeczenia. Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie (dalej „Wyższy Sąd Dyscyplinarny”) nie jest od zastępowania Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. (dalej „Sąd dyscyplinarny I instancji”) w motywowaniu rozstrzygnięcia, gdyż naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności postępowania. Obwiniona nie powinna dowiadywać się po raz pierwszy o motywach rozstrzygnięcia z uzasadnienia orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Wobec tego zwrot akt sprawy w celu uzupełnienia uzasadnienia orzeczenia jest niezbędny dla prawidłowego wyrokowania przez sąd odwoławczy w sprawie.